

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОЛЕДЖ НАФТОГАЗОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ІНЖЕНЕРІЇ ТА
ІНФРАСТРУКТУРИ СЕРВІСУ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

V НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

***«Перспективи розвитку коледжів
та їх роль у здобутті
вищої освіти»***

Збірник тез доповідей
(Частина I)

Підписано до друку 27.03.2018р.
Формат 60x84/16. Ум. друк. арк.4.5.
Наклад 70 прим. Замовлення № 1161.
Надруковано РВЦ «Технолог»

Одеса
2018

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Тришин Федір Анатолійович Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Одеської національної академії харчових технологій, к.т.н., доцент

Заступник голови (координатор):

Глушков Олег Анатолійович В.о. директора коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ, к.т.н.

Члени оргкомітету:

Мураховський Валерій Генріхович Директор навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ, к.ф.-м.н., доцент

Єпур Ольга Сергіївна В.о. директора коледжу промислової автоматики та інформаційних технологій ОНАХТ

Коваленко Анатолій Володимирович Директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

Лукіяник Олександр Григорович В.о. директора механіко-технологічного коледжу ОНАХТ

Риженко Людмила Дмитрівна Методист вищої категорії навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ

Секретар оргкомітету:

Березовська Людмила Віталіївна Завідуюча відділенням технологіко-економіки коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ

ЗМІСТ

I	СУЧАСНА МОДЕЛЬ КОЛЕДЖУ: ОСВІТНЯ, НАУКОВА, МЕТОДИЧНА ТА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ	5
	Інноваційна педагогічна діяльність як механізм забезпечення якості вищої освіти	5
	<i>І.В. Черненко, викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Сучасна модель коледжу: освітня, наукова, методична та інноваційна діяльність	6
	<i>Ю.В. Деде, викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Перспективи розвитку коледжів та їх роль у здобутті вищої освіти	8
	<i>Н.Б. Тирищук, викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист, КПАІТ</i>	
	Впровадження інноваційних технологій навчання — основа підготовки сучасних спеціалістів	10
	<i>Т.Ю. Кирилова, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Перспективи організації та розвитку прикладної науки коледжів у сучасних умовах	12
	<i>В.Л. Бакулевський, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Деякі міркування про сучасну модель підготовки бакалаврів інженерного спрямування	14
	<i>К.В. Резник, к.т.н. доцент ОНАХТ, П.П. Литвиненко, викладач вищої категорії, А.А. Зобов, викладач вищої категорії, МТК</i>	
II	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОГО СКЛАДУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ	16
	Забезпечення якісного складу педагогічних та науково-педагогічних кадрів у коледжах	16
	<i>Ю.Ю. Суліма, к.т.н., викладач вищої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу науково-педагогічних та педагогічних кадрів	18
	<i>М.М. Іванова, викладач другої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу педагогічних кадрів: модель сучасного викладача коледжу	19
	<i>О.В. Волинчук, викладач другої категорії, КНТІС</i>	
	Забезпечення якісних педагогічних та науково-педагогічних кадрів	21
	<i>Д.І. Леонова, к.б.н., викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Сучасні системи підвищення кваліфікації викладачів коледжу	23
	<i>О.А. Осіння, викладач першої категорії, КПАІТ</i>	
	Актуальні завдання якісного кадрового забезпечення коледжу	25
	<i>Р.В. Стоянова, викладач вищої категорії, О.П. Ксендзенко, викладач вищої категорії, С.П. Глузук, викладач II к., КПАІТ</i>	

Колегіям притаманна і Вчена рада, що зазначено в статті 36 пункт 7, в якому йдеться про те, що у закладі вищої освіти можуть бути утворені вчені ради структурних підрозділів, повноваження яких визначаються вченою радою закладу вищої освіти відповідно до статуту вищого закладу вищої освіти. Вчена рада закладу вищої освіти може делегувати частину своїх повноважень вченим радам структурних підрозділів.

Організація освітнього процесу у коледжі має відбуватися відповідно до вимог чинного законодавства і регламентуватися Положенням про організацію навчального процесу, що затверджується вченою радою закладу вищої освіти. Стаття 48, пункт 1 передбачає, що мовою викладання у закладах вищої освіти є державна мова. Стосовно форм навчання у закладах вищої освіти та форм організації освітнього процесу і видів навчальних занять мова йде в статтях 49-50.

У Законі України «Про вищу освіту», стаття 26 пункт 1, визначено, що основним завданням закладу вищої освіти є провадження на високому рівні освітньої діяльності, яка забезпечує здобуття особами вищої освіти відповідного ступеня за обраними ними спеціальностями, і пунктом 2 передбачається провадження наукової діяльності шляхом проведення наукових досліджень і забезпечення творчої діяльності учасників освітнього процесу, підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації і використання отриманих результатів у освітньому процесі. Пунктом 5 передбачається забезпечення органічного поєднання у освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності. Мету, завдання та організацію наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності зазначено в статті 65 та 67 чинного законодавства. Як бачите, завдання забезпечення ефективної системи безперервного навчання і виховання для досягнення високих освітніх рівнів випускників, забезпечення можливостей постійного духовного самовдосконалення особистості, формування її інтелектуального та культурного потенціалу як найвищої цінності нації, перехід коледжу на рівень сучасних новітніх технологій і стандартів навчальної та методичної роботи для досягнення високої конкурентоспроможності в умовах діяльності на національному та міжнародному ринках, ставлять перед нами нелегкі завдання та мету змінюватися відповідно сучасним вимогам.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ – ОСНОВА ПІДГОТОВКИ СУЧАСНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

**Т.Ю. Кириллова, викладач вищої категорії
Механіко-технологічний коледж**

Педагогічна інновація – це педагогічне нововведення, цілеспрямована прогресивна зміна, що вносить в освітнє середовище стабільні елементи

(нововведення) та поліпшують характеристики окремих частин, компонентів і самої освітньої системи в цілому.

Інновації можуть здійснюватися на різних рівнях. Прогресивні нововведення виникають на науковій основі й сприяють просуванню практики вперед.

Педагогічна інноватика належить до системи загального наукового і педагогічного знання. Вона виникла і розвивається на межі загальної інноватики, методології, теорії та історії педагогіки, психології, соціології і теорії управління, економіки освіти і є однією з фундаментальних дисциплін, яка суттєво прискорює процеси оновлення освіти.

Інноваційність є однією з домінуючих тенденцій розвитку людства. З урахуванням цього нова освітня парадигма вибудовується на засадах збереження і розвитку творчої потенції людини, її спрямованості на самовизначення, стабільно активної життєдіяльності у змінних соціальних умовах, готовності до сприймання і розв'язання нових завдань. Тому серед проблем наукової педагогіки пріоритетними є проблеми педагогічної інноватики як складової загальної інноватики, спеціальної наукової дисципліни, що розкриває загальні засади теорії педагогічних інноваційних процесів.

Як відомо, впровадження означає перетворення практики на основі результатів досліджень за обов'язкового їх застосування з метою підвищення ефективності навчально-виховного процесу. Сучасна педагогічна практика орієнтується на такий принцип впровадження нового, як варіативність, що передбачає раціональне поєднання різних його видів, найпоширенішими серед яких є:

- обов'язкове (регламентується директивними документами);
- вибіркове (вибір змісту, форм і методів упровадження залежно від конкретних умов);
- ініціативне (в його основі ініціатива колективів навчально-виховних закладів, окремих педагогів).

У педагогічній інноватиці утвердився такий алгоритм (система операцій) впровадження нового:

- 1) вивчення завдань, передбачених нормативними документами;
- 2) аналіз практики і зіставлення отриманих у його процесі даних із соціальними вимогами;
- 3) моделювання еталонних результатів, яких очікують у результаті перетворення педагогічної практики;
- 4) пошук ідей, рекомендацій, що можуть бути впроваджені;
- 5) розроблення комплексної програми, яка охоплює закономірності впровадження нового;
- 6) відбір дидактичних, матеріальних, інформаційних, організаторських засобів тощо;
- 7) теоретична, методична, психологічна підготовка учасників впровадження нового;
- 8) встановлення зв'язку з авторами рекомендацій.

Інноваційні процеси, які поєднують створення, освоєння та застосування педагогічних нововведень, здатні значно прискорити процеси оновлення системи освіти загалом.

Педагогічна дійсність свідчить, що традиційне навчання не є спроможним задовольнити підвищені вимоги до підготовки майбутніх кваліфікованих працівників, оскільки не створює умов для формування вмінь та навичок самостійної пізнавальної діяльності, не сприяє розвитку творчих здібностей. Це зумовлює ряд протиріч між наявним рівнем готовності кваліфікованого робітника до професійної діяльності та сучасними вимогами до його підготовки, між потребою студента у самовираженні та здатністю освіти задовольнити дану потребу. Сучасні реалії потребують заміни концепції «передачі знань» на «навчання вчитися», «навчання жити». Отже, студентів потрібно навчити не тільки запам'ятовувати, а й осмислювати нову тему, щоб вони могли у подальшому вміти шукати інформацію, яка допоможе реалізувати поставлену проблему. Необхідно повернути інтерес до вивчення спеціальних предметів, зробити навчання цікавим, посилити бажання учитися, яке буде спонукати до пошуків. Все це вимагає пошуку нових підходів до навчання, яке повинно опиратися не на трансляцію готових знань, а на створення умов для інноваційної пізнавальної діяльності на основі наявного досвіду.

Серед інноваційних технологій, що доцільно використовувати під час викладання можна виділити: метод проектів, дидактичні ігри, інтерактивні методи навчання, диспути, круглі столи, кейс-методику, метод портфоліо тощо.

ПЕРСПЕКТИВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ ПРИКЛАДНОЇ НАУКИ КОЛЕДЖІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

**В.Л. Бакулевський, викладач вищої категорії
Механіко-технологічний коледж**

Міністерством освіти України розроблено Концепцію реалізації державної політики у сфері реформування підготовки за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста. Метою Концепції є забезпечення проведення системної реформи підготовки молодших спеціалістів та створення передумов для трансформації теперішніх вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації із забезпеченням на цій основі здобуття повної загальної середньої освіти професійного профілю.

Автори проекту Концепції наголошують, що у сьогодишніх умовах технікуми та коледжі, що у більшості не орієнтовані на ґрунтовні наукові дослідження та академічну свободу учасників освітнього процесу, не можуть забезпечити випускникам притаманного для вищої освіти рівня трудової адаптивності та соціальної мобільності. Тому цей аспект потребує значного поліпшення з урахуванням вимог сьогодення.

Одним з актуальних напрямків поліпшення даного питання є організація та розвиток прикладної науки коледжів в сучасних умовах.

Стратегія економічного росту України визначає як найважливіший пріоритет відродження і випереджальний розвиток в Україні фундаментальної і прикладної науки як базису проривних технологічних ідей. Наука і її основний результат – інновації – є основою, реальною базою вирішення актуальних наукових і практичних задач у країні.

По-перше, слід наголосити, що основну роль щодо організації та розвитку прикладної науки в коледжі виконують провідні кафедри, які потребують досвідчених науковців, здатних якісно ставити та вирішувати наукові питання. Зараз в коледжах одним з найактуальніших питань є нестача такого персоналу, що практично зводить нанівець весь науковий процес.

По-друге, випусковим кафедрам коледжу необхідно обрати пріоритетні та актуальні напрямки щодо наукових досліджень, зважаючи на проблеми сучасної науки та техніки. Виходячи з цього, потребує розвитку співпраця з підприємствами та провідними організаціями галузі.

Третім необхідним аспектом впровадження прикладної науки є активізація участі науково – педагогічного та студентського персоналу в наукових конференціях, написанні наукових статей, отриманні прав на твори та патенти тощо.

Виходячи зі сказаного, слід зазначити, що неодмінним напрямом впровадження та розвитку прикладної науки є перебудова та оновлення змісту навчання, одним із аспектом якого є розвиток матеріально – технічної бази. Прикладну науку сьогодні неможливо представити без сучасних високоточних технічних засобів, за допомогою яких виконуються дослідження. Але нестача коштів у економічно кризовий період в Україні та неконтрольоване розширення мережі вищих навчальних закладів призвели до різкого зменшення видатків на розвиток матеріально-технічної бази вищої освіти, закупівлю обладнання, приладдя, устаткування, створення засобів навчання, видання підручників, ремонт та будівництво навчальних приміщень. У цих умовах для фінансової підтримки освітньої системи варто запроваджувати багатоканальне фінансування навчальних закладів передовсім із залученням коштів фізичних і юридичних осіб.

Тому, на думку автора, для вирішення даного питання вкрай потрібна плідна співпраця з інвесторами, що дозволить здійснювати необхідну плідну і технічно точну наукову роботу, яка принесе користь як коледжу, так і інвестору.

Невпинний технологічний прогрес та сучасні суспільні виклики формують все більш вимогливі запити до підготовки кваліфікованих працівників різних рівнів, тому організація та розвиток прикладної науки коледжів в сучасних умовах є одним з актуальних напрямків сучасної освіти України.